

РЕШЕНИЕ

№ 4443

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4236** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със съдебен адрес [населено място], [улица], № 1А, ет. 2, к. 207 срещу решение от 18.03.2013 г. по НАХД № 20806/12 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2204920/17.08.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С. (Д”ИТ” - С.), с което на [фирма] в качеството му на работодател, е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 264 от КТ. Твърди се, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, и необосновано. В съдебно заседание жалбоподателя, чрез адв. М., моли да се уважи жалбата, като се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се отмени НП предмет на въззивната проверка.

Ответникът по касационната, представляван от юрисконсулт З., взема становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба в частта за наложената имуществена санкция,

като моли да се намали.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 18.03.2013 г. по НАХД № 20806/12 г. СРС е потвърдил НП № 22-2204920/17.08.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „ИТ” С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 416, ал. 5 във вр чл. 414, ал. 1 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) за нарушение на чл. 264 от КТ.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. Установил е, че НП е издадено при съответствие с материалния закон, изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, досежно това, че неправилно районният съд е приел, че не следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 415в от КТ, която е специална по отношение на чл. 28 от ЗАНН и урежда института на „маловажния” случай за нарушения на КТ. Разпоредбата на чл. 415в от КТ, предвижда за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. Действително нарушението е изправено след установяването му през м. юли, но от него са настъпили вредни последици за работника, последвали от забавянето на изплащането на дължимото трудово възнаграждение, независимо в какъв размер е било то. Ето защо, при наличието на един от двата основни признака, а именно че се настъпили вредни последици за работника или служителя, в случая е неприложимо предвиденото налагане на същото по вид административно наказание – имуществена санкция, но в многократно по – нисък размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 18.03.2013 г. по НАХД № 20806/13 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.